

اعیان عدد هفت است در ظروف و مسج در می جز است قوله لا اله الا الله محمد است
برای جان ماسبق با توطیه کلام آئین است ای عکسه تو کلمت یعنی بر خداست
اعتماد من بنبرد دیگر که در معهود است تو کلمت علی الخی الذی لا یتوکل علیه
و هو رب العرش العظیم مرد العظیم بجز صفت عرش است و این یعنی است
و بر حق که حضرت بعد از صفت است لا اله الا الله و محمد
لا شئی ینت که له الملائکة و هو علی کل شیء قدیر عرش
متر است یعنی در سنن ماسی و صحیح ابن حبان و سنن امام احمد و
از ابویوب انصاری در فضیله و در معجم کبیر طبرانی و کتاب عمل الیوم و اللیله
ابن سنی حروری است از ابویوب رضی الله عنه طبرانی رسول خدا این دعا را در
لفظ عشره در ترکیب و به نامی است بکین سنن است و این اقل عدد است
که میخورد است از احادیث و در زیادده آمده با برنج آمدند ثواب که متر است برین عدد
حاصل است و در زیادده ثواب است زیرا که این حد از آن حد و نیست که
متممی است تا حد از آن با آن زیادده مفضل است یا سطل مانند زیادده در حد
طهارت که در فضل است یا بر وجه عدد رکعات که در بعضی صور مصل است یعنی
سیانو کرده گفته اند که در بعضی عدد سری است و فایضه که متر است ثواب
موجود بر آن عدد همین دو زیادده بر آن عدد باطل میگردد و آن خاصیت آن
ثواب و قول این بعضی غلط است ظاهر بلکه صواب است که عمن زیاد
زاد الله فی حسنته تا که در اقل المصحح و در ترجمه مذکوره متر است کتب
مولانا عارف رزمجه که در ذمه است مصل نیست اصلا و که از زیادده
رکعت در بعضی صور سبحان الله العظیم و بحمد مائة مرة

آرز
ذ

زبادی
فوق العظیم حرف دال است و در ششم جیب لفظ عو که اعظم که
این است یعنی در صحیح مسلم و سنن ابوداود و ترمذی و سنن کرم
و صحیح ابن حبان و صحیح ابوعوانه و در سنن ابویوب هر سه در حدیث رسول خدا
این تسبیح را در فرمودن آنحضرت این حدیث را من قال حقن لیسح و یسبح
سبحان الله و بحمده مائة مرة لم یات احد یوم القیامه بافضل مما جاء به
الا احدا قال مثل ذلک اذ زاد علیه یا یدر است که در حدیث اشکالی
مشهور و آن است که چون یکی زیادده گوید بر صد بار فضیلت مسلم است زیرا که
ثواب بیست و نوزده عمل است اما در صورتی که مثل او صد بار گوید بر فضیلت متفق است
بل و است در ثواب از ظاهر این حدیث لازم می آید که در حدیث صورت
افضلیت باشد و از این اشکال چیزی است گفته اند اول آنکه تقدیر کلام چنین است
که لم یات احدا بافضل مما جاء به او بمثله الا احدا قال مثل ما قال او زاد علیه
یعنی یا در حدیث تسبیح یا انقضی لیا آورده او یا مثل آورده او یا آن یا که گفته است
آن تسبیح صد بار پس آورده این یا مثل آورده قابل اول است یا آن یکی نیز که
گفته است آن تسبیح صد بار پس آورده این یکی افضل است از آورده قابل
اول حدیث آنکه کلام او یعنی و است چنانکه این کلام در قول حق تعالی مائة الف
او نیز در حق تعالی و است یعنی که آن یا که گفته است تسبیح مذکور را صد بار یا
کرده است و است نیست که آورده این یکی افضل است از آورده قابل اول
سیدم آنکه اگر چه این یکی آن تسبیح را مثل قابل اول صد بار گفته است لیکن
افلا صحت زیرا که است از اهل حدیث قابل اول پس آورده این یکی افضل است از
راه کسبیت چنانچه آورده آن یا که بر صد بار زیادده گفته است افضل است از

روایت تسبیح